

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2009. évi május hó 19. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a testi sértés büntette miatt **a vádlott** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.447/2008/8. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a kiszabott fegyházbüntetés tartamát 6 (hat) évre, a közügyektől eltiltás tartamát 8 (nyolc) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a 2009. január 22. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 9.000 (kilencezer) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

A Somogy Megyei Bíróság a vádlott- előző nevén - bűnösségét a Btk.170.§ (1) bekezdésében meghatározott és az (5) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntetében állapította meg, ezért őt mint többszörös visszaesőt 8 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a Kaposvári Városi Bíróság 6.B.911/2005/6. számú ítéletével kiszabott 10 hónap börtönbüntetés végrehajtását. Kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlottés védője jelentett be fellebbezést a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

A fellebbviteli főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján is az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú bíróság a bejelentett védelmi fellebbezéseket alaposnak találta.

A fellebbviteli bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

A felülbírálat keretében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - a Be.352.§ (2) bekezdésének a) pontjára figyelemmel - az iratok tartalma alapján mindössze azzal egészíti ki, hogy késedelmes orvosi ellátás esetén vagy annak hiányában a sértettnél közvetlen életveszély, majd halál következett volna be (dr.**szakértő1** igazságügyi orvosszakértő véleménye a nyomozati iratok 184. oldalán).

A fenti kiegészítéssel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az helyes, hiánytalan, téves ténybeli következtetést nem tartalmaz, így a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le.

Kihallgatta azokat a személyeket, akik közvetetten szereztek tudomást a cselekmény elkövetéséről. Gyk.**sértett** nyomozás során tett vallomásának felolvasására is a büntetőeljárás szabályainak megfelelően került sor. Az eseményekről közvetlen ismeretekkel rendelkező **tanú1**, a vádlott házastársa, valamint **tanú2**, a vádlott nevelt lánya élve a vallomás megtagadás jogával, a tárgyaláson nem tettek nyilatkozatot. Erre is figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesen alapította a tényállást a történések lefolyására nézve a vádlott beismerő vallomására, amelyet a kihallgatott tanúk vallomása, valamint a beszerzett orvosszakértői vélemény mindenben alátámasztott.

A tényállásból helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére és cselekményének minősítése is mindenben megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.

A megyei bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó bűnösségi körülményeket alapvetően helyesen tárta fel. Mindössze a súlyosító körülmények köre szorul kiegészítésre azzal, hogy a sértett 15%-os munkaképesség csökkenést eredményező sérülése maradandó fogyatékoság hátramaradásával gyógyult.

Az egyebekben helyesen feltárt bűnösségi körülmények alapján a másodfokú bíróság úgy látta, hogy a cselekmény büntetési tételének felső határával megegyező szabadságvesztés eltúlzott tartamú. Az elsőfokú bíróság nem kellően értékelte a fő- és mellékbüntetés kiszabása során a vádlott tényfeltáró beismerő

vallomását, megbánó magatartását. E körülményeket nagyobb nyomatékka l figyelembe véve a másodfokú bíróság álláspontja szerint a Btk.37.§-ában írt büntetési célok enyhébb szabadságvesztés-büntetéssel is elérhetőek, ezért a főbüntetés mértékét 6 évre enyhítette. Ezzel arányosan 8 évre mérsékelte a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát is.

A Btk.99.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött idő továbbmenő beszámításáról.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg fegyház fokozatban, azonban ítéletének jogi indokolásában elmulasztotta a törvényhely megjelölését. Ezt a hiányosságot a másodfokú bíróság pótolva megállapította, hogy a kiszabott szabadságvesztést a Btk.42.§ (3) bekezdése alapján kell fegyházban végrehajtani.

Végül a Be.381.§ (1) bekezdése alapján köteles a vádlott a másodfokú eljárásban felmerült bünyügyi költség megfizetésére.

P é c s, 2009. május 19.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.447/2008/8. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.48/2009/7. számú ítélete folytán 2009. május 19. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke